

"Υμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου"
(10/1/2021)

Ο Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Φῶς. Ἀλλά τὸ φῶς Του δὲν τὸ περιορίζει στὸν εαυτό Του. Ὅπως ἀποκαλύπτει ὁ θεόπνευστος Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης "ὁ Λόγος -ο Χριστός- εἶναι τὸ ἀληθινὸ φῶς, που καθὼς ἔρχεται στὸν κόσμον φωτίζει κάθε ἄνθρωπο" (Ἰωάν. 1,9). Ὅπως ὁ ἥλιος ὅταν ἀνατέλλει φωτίζει ὅλους ὅσους δέχονται τὶς φωτεινὲς ἀκτίνες του, ἔτσι καὶ ὁ "**Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης**", ὅπως ἀποκαλεῖται ὁ Χριστός στὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Χριστουγέννων, φωτίζει πνευματικὰ κάθε ἄνθρωπο, που θὰ θελήσει νὰ δεχθεῖ τὶς ζωογόνες ἀκτίνες Του.

Πῶς γίνεται αὐτό;

Στὴν Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, που τελεῖται κατὰ τὶς καθημερινὲς τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, διασώζεται ἡ ἀρχαία πράξη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς πρὸς τὴν εἰσοδοχὴ νέων μελῶν τῆς. Ὅσοι ἐξεδήλωναν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γίνουν χριστιανοὶ ἐντάσσονταν ἀρχικὰ στὶς τάξεις τῶν Κατηχουμένων. Παρακολουθοῦσαν συστηματικὰ κατηχητικὰ μαθήματα. Ὄταν ἐφθάναν στὸ μέσον τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, ὁ Ἐπίσκοπος ἐκρίνε ποιοὶ ἦσαν κατάλληλα προετοιμασμένοι γιὰ νὰ βαπτιστοῦν μέχρι τὸ Πάσχα. Αὐτοὶ ἐντάσσονταν στὴν τάξη τῶν "πρὸς τὸ **ἅγιον φῶσιμα** εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν". Καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη εἰδικὲς εὐχὲς ἀναπέμπονταν στὴν Ἐκκλησίαν "ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ **ἅγιον φῶσιμα** εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν", "Ὅπως Κύριος ὁ Θεός ... **φωτίση αὐτοὺς φωτισμῶ γνώσεως καὶ εὐσεβείας...** καὶ καταξίωση αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας...". Ὅπως βλέπουμε, φῶσιμα ἀποκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Καὶ στὴν Εὐχὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος χρησιμοποιεῖται ὁ ἴδιος ὅρος: "Δέσποτα Κύριε...προσκάλεσαι τὸν δούλον σου (ἢ δούλην σου) πρὸς τὸ **ἅγιόν σου φῶσιμα**", ἐννοώντας τὸ ἅγιο Βάπτισμα. Καὶ ἀργότερα, στὴν Ἀκολουθία τοῦ Βαπτίσματος ἀπευθύνεται δέση: "ὑπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου (ἢ προσερχομένης) τῶ **ἁγίῳ φωτισματι...δεηθῶμεν**". "ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτόν (ἢ αὐτήν) **υἱόν (ἢ θυγατέρα) φωτός...δεηθῶμεν**". Μετὰ δὲ τὴν Βάπτισμα οἱ βαπτισθέντες ἀποκαλοῦνται "**νεοφῶτιστοι**"· καὶ ὅταν ἐνδύονται τὸν βαπτισματικὸ χιτῶνα τοὺς ψάλλεται ὁ ὕμνος: "**Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον**, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν" (*). Ὄταν τελειώσει ἡ Βάπτισμα καὶ τὸ Ἅγιο Χρίσμα, λέγει ὁ ιερέας πρὸς τὸν νεοφῶτιστον: "Ἐδικαιώθης...Ἐβαπτίσθης, **ἔφωτίσθης...ἠγιάσθης...**". Ἐτσι, ὁ Νεοφῶτιστος, με τὸ ἅγιο Βάπτισμα ἐνώθηκε με τὸν Χριστό, τὴν πηγὴ τοῦ Φωτός· ὁπότε εἶναι φυσικὸ καὶ αὐτὸς νὰ φωτιστεῖ. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος εἶπε: "**Εσεῖς εἰστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου**" (Ματθ. 5,14).

Ὅστε, λοιπόν, ὁ Χριστός με τὸ Ἅγιο Φῶσιμα - τὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὸ ἅγιο Χρίσμα- ἀξιώνει τὸν πιστὸ νὰ γίνῃ **τέκνον φωτός**, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας Του! Αὐτὸ βεβαιώνει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στους χριστιανούς τῆς Ἐφέσου: "Κάποτε ἦσασταν στὸ σκοτάδι· τώρα ὁμως -αφοῦ πιστέψατε καὶ βαπτιστήκατε- **εἰστε στὸ φῶς**" (Ἐφ. 5, 8)· καὶ στους Φιλιππησίους γράφει πῶς λάμπουν ὡς "**φωστῆρες**" -λαμπερὰ ἀστέρια- ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους (βλ. Φιλ. 2, 15-16). Πόσο ἐντυπωσιακὴ εἶναι ἡ

προσφώνηση του υμνωδού προς τους πιστούς: "Ὁ τέκνα **φωτόμορφα** τῆς Εκκλησίας"! ** (Ὁ φωτισμένα τέκνα τῆς Εκκλησίας!).

Αλήθεια, ἀδελφοί μου, ἔχουμε συναισθανθεῖ τὴν τόσο μεγάλη τιμὴ που μας ἔκανε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, νὰ μας καλέσει κοντὰ Του καὶ νὰ μας μεταδώσει τὸ δικό Του Φῶς! Καὶ τὸ σημαντικό εἶναι ὅτι δὲν μας χάρισε τὸ φῶς Του καὶ μετὰ μας εγκατέλειψε! Κάθε ἄλλο! Μέσα στὴν Εκκλησία Του μας κρατεῖ σε συνεχὴ κοινωνία κοντὰ Του, ὥστε συνεχῶς νὰ ἀντλούμε φῶς ἀπὸ τὸ δικό Του Φῶς. Ἡ πηγὴ τοῦ φωτός εἶναι Εκείνος! Ὅσο εἴμαστε σε κοινωνία μαζί του ἔχουμε κι εμεῖς φῶς. Ἀν παύσουμε νὰ εἴμαστε σε κοινωνία μαζί Του πέφτουμε στὸ σκοτάδι. Ὡς παράδειγμα θα μπορούσαμε νὰ δούμε τί συμβαίνει με τὴν ηλεκτρογεννήτρια καὶ τὸν λαμπτήρα. Ὁ λαμπτήρας φωτίζει ὅσο εἶναι συνδεδεμένος με τὴν ηλεκτρογεννήτρια. Ἀν, ἀπὸ κάποια αἰτία, κοπεί τὸ καλώδιο ὁ λαμπτήρας μένει στὸ σκοτάδι. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο κάθε πιστός νὰ εἶναι πάντα ἐνωμένος με τὸν Χριστό. Ὅσο ποιο κοντὰ στὸν Χριστό εἶναι ὁ πιστός, ὅσο πιο πολὺ ἡ ζωὴ του εἶναι σύμφωνη με τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· ὅσο πιο πολὺ ἀγαπᾷ τὸν Χριστό τόσο πιο φωτεινός γίνεται. Ὁ νοῦς μας νὰ εἶναι συνεχῶς στραμμένος πρὸς τὸν Χριστό, ὅπως τὸ Ἡλιοτρόπιο, που ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου μέχρι τὴ δύση τοῦ στρέφει συνεχῶς τὸν δίσκο του πρὸς τὸν ἥλιο. Στὴ σκέψη μας νὰ ἔχουμε πάντοτε τὸν Χριστό καὶ νὰ μὴ παύουμε νὰ του μιλάμε με τὴν ἀδιάλειπτη σύντομη Εὐχὴ: " *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με*". Τα λόγια μας καὶ οἱ ἐνέργειές μας νὰ εἶναι σύμφωνες με τὸν Χριστό. Ὁ Χριστός νὰ εὐχαριστεῖται νὰ ζεῖ μέσα μας. Λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: Ολόκληρη ἡ ὑπαρξὴ μας νὰ γίνῃ θεϊκὸ φῶς, σαν νὰ γεννηθήκαμε ἀπὸ τὸ φῶς.*** Ἐτσι τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ θα λάμπει συνεχῶς στὴ ψυχὴ μας, ἕως νὰ φθάσουμε στὴν αἰώνια πατρίδα μας, ὅπου, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος "οἱ εὐσεβεῖς θα λάμπουν σαν τὸν ἥλιο στὴ βασιλεία τοῦ Πατέρα μου" (Ματθ.13,43).

Ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός ἀναψε τὸ καντήλι τῆς ψυχῆς μας με τὸ θεϊκὸ φῶς Του. Ἡ δικὴ μας συνεχῆς προσπάθεια ἔγκειται στὸ νὰ διατηρήσουμε τὸ φῶς αὐτὸ συνεχῶς ἀναμμένο! Ἀμήν.

(*) Εἰσὸς 6ης Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τῆς 6ης Ἰουνίου Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου

(**) Αἶνοι Πεντηκοστῆς.

(***) Γρηγόριος Θεολόγος, Λόγος εἰς τὰ Ἅγια Φῶτα ΕΠΕ 5,74.